

'RACAP' Kazuivels loont

In navolging van de grondbeginselen van de HACCP-systematiek (Hazard Analysis Critical Control Points) worden in het Breda's Museum de risico's van dierplagen bewaakt en beheerst volgens een even eenvoudige als doeltreffende methode: namelijk met behulp van spierwitte, gladde afdekvlakken. Kort en goed: 'RACAP' oftewel Risico Analyse voor Controle van Aandachts Punten.

ANTIEKE STOFFEN ZIJN EXTRA KWETSBAAR

In het Breda's Museum worden o.a. kazuivels en dalmatieken bewaard. Een kazuivel (casabula) is een mouwloos opperkleed, vervaardigd van (half)zijde, dat de priester of bisschop draagt bij het opdragen van het misoffer. De kleur van het kleed dat hij draagt is afhankelijk van het kerkelijk jaar. Een dalmatiek is het liturgisch overkleed dat een diaken draagt bij het assisteren van de mis. Deze kostbare, antieke kledingstukken zijn gevoelig voor vraat. Bepaalde insectensoorten kunnen veel schade aanrichten en men is er dan ook op gebrand om aantastingen te voorkomen.

Als de kazuivels en dalmatieken niet voor een tentoonstelling gebruikt worden, worden ze in afsluitbare laden opgeborgen. Er wordt scherp op toegezien dat alle vlakken bovenop bergkasten en andere meubels glad en wit zijn. Soms wordt daar papier of witte textiel voor gebruikt. Elke ongerechtigheid valt daardoor onmiddellijk op. Periodiek worden alle vlakken nagelopen. De 'Risico Analyse voor Controle van AandachtsPunten' loont de moeite, want tot op de dag van vandaag zijn de kazuivels en dalmatieken in het Breda's Museum schadevrij.

VERVELLINGSHUDJES

Onlangs werden bij zo'n controle acht vervellingshuidjes en, in de buurt van ramen, twee kevers gesignaleerd. Schade zelf werd niet geconstateerd.



De monsters werden ter determinatie aangeboden aan KAD Wageningen. Het bleken volwassen tapijtkevers (*Anthrenus verbasci* L) te zijn en de vervellingshuidjes van hun larven. Tapijtkeverachtigen geven de voorkeur aan een droge omgeving; hun larven zijn van nature lijkenvreter en voeden zich met producten van dierlijke oorsprong. De kevers zelf voeden zich met nectar en stuifmeel van bloemen en zijn -in tegenstelling tot hun larvenschadelijk voor de kostbare kledingstukken van het museum. Om geen enkel risico te lopen, en om de diertjes niet mee te laten reizen met een op handen zijnde verhuizing, was het van belang om de eventuele verblijfplaatsen van de tapijtkevers op te zoeken. Het advies om een bestrijding uit te laten voeren werd daarom gevolgd. ■